

י"ט א נאטורליכען טויט, אט איז א אין ווען.
קריסטיאן ווירט, דער אינציאטאר פון
גאנצען זעלבסטמארד אין א תפיסה
רצע רשימה:

הגה"ק בעל ייטב לב זי"ע:

"מי שיעשה ויפעול עשיית עירוב אני נותן לו את העולם הבא שלי"

שמעתי מפה קודש רבינו זי"ע (ה"ה הרה"ק רבי אברהם יהושע פריינד אבר"ק נאסויד זצוק"ל) שפעם אחת ביום שבת קודש פרצה שריפה בבית הרב החסיד המפורסם מוה"ר יוסף ליב כהנא ז"ל, ואכל כל מחמדיה ל"ע, ובשבת שלאחריו דרש כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבינו בעל ייטב לב זיעוכי"א האבדק"ק סיגוט יצ"ו, ונשא מדברותיו בקודש בבית הכנסת דשם, ובין הדברים הזכיר מאמר חכמינו ז"ל (מסכת שבת ק"ט): אין הדליקה מצויה אלא במקום שיש חילול שבת וכו', ואמר ליהווי ידוע לכוון שברור הדבר אצלי שאצל הרה"ח הנ"ל לא היה ח"ו חילול שבת קודש, והדליקה נפלה רק בעון של בני העיר שיש ביניהם חילול שבת קודש. היינו שיש שאינם נוהרים בהוצאה לרשות הרבים ר"ל, כי בימים ההם עדיין לא היה עירובי חצרות בעיר סיגוט יצ"ו. והמליץ הגה"ק ב' ייטב לב זי"ע, הפסוק (תהלים קמ"ז י"ד) "השם גבולך שלום" היינו אם יהיה עירוב בעיר, אז יהיה עירנו בבחינת רשות היחיד שהוא כענין שלום, כגוף אחד. ומי שיעשה ויפעול עשיית עירוב לזה אני מבטיחו "חלב חטים ושביעך", כלומר שלא יחסר לו דבר מעולם, ואני נותן לו את העולם הבא שלי. (ורבינו זי"ע, שהי' אז עדיין אברך צעיר לימים, עמד אז אצל פתח בית הכנסת, ושמע מאחד שהי' מן המתנגדים עליו (מפני כבוד משפחתו לא אזכיר את שמו), איך שקרא ואמר "דער אלטער וויל.. ס'זועט קיין תיקון עירובין נישט זיין). וזקנינו הנגיד הצדיק המפורסם בחסידותו ובפעולותיו הנשגבות מוה"ר משה ארי' פריינד זצ"ל, אבי רבינו (מנאסויד) זי"ע, עשה והשתדל והרבה פעלים לצורך הדבר, ולא עלתה בידו, שהמתנגדים לדבר עמדו בעוכריו ועכבו הדבר להכעיס. וסיפר רבינו זי"ע, שאחר פטירתו של הגה"ק בעל ייטב לב זי"ע, פעל אביו ה"ה זקנינו (מוה"ר משה ארי' פריינד) זצ"ל, ותיקן את העירוב, ואמר על זה הלא אמרו חז"ל (מסכת חולין ז') גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם וכו', ועל כן בודאי הבטחתו זו של ה"יטב לב זי"ע נשארה לעולם.

נעתק מספר "גדולת יהושע" (אות לב)
אוסף שיחות קודש ומנהגים וסיפורים כ"ו מהגאון הקדוש רבן של ישראל מוכת הדור
כקש"ת מרן רבי אברהם יהושע פריינד זצוק"ל אבדק"ק נאסויד יצ"ו
אשר רשם לעצמו לזכרון לדורות הרה"צ המפורסם מוה"ר משה אריה לעוו זצ"ל האדמו"ר מטעמעשוואר

טרעבלינקע

טרעבלינקע און דער "אנטגילטיקונג לייזונג"

למעשה האט הימלער ימ"ש מיט דער הילף פון דעם טרעבלינקע לאגער כמעט ווי דערגרייכט דעם ציל וואס ער האט זיך געשטעלט אפצורייניגן דעם "גענעראל גאווערמענט" פון אידן ביים סוף 1942, אין יאנואר 43 זענען כמעט אלע שטעט אין קאנגרעס פוילן, געווען "יודען ריין" רוב אידן זענען אומגעקומען טאקע אין טרעבלינקא, געבליבן זענען בלויז אפאר קליינע געטא אינולען מיט אידן וואס האבן דורך שוחד, דורך פיקטיווע ארבעטס פלעצער, וואס האבן כלומרשט גע'ארבעט פאר דייטשע פירמעס, אדער דורך אויסבהאלטען זיך אין קעלערן און אין לעכער זיך דערווייל געהאט ארויסגעדרייט פון די דעפארטאציעס, די דאזיגע האבן די דייטשען קאנצענטרירט אין א צאל נייע געטא'ס און טאקע נאך אין יאנואר 1943 זיי דעפארטירט קיין טרעבלינקא, אויך פון וואראש זענען אין יאנואר 1943 א גרויסער טייל פון געבליבענע מיט א. ג. ארבעטס זענען אפטרענספארטירט געווארן קיין טרעבלינקא.

סוף יאנואר איז אין גאנצען "גענעראל גאווערמענט" געבליבן בלויז איין קליינער געטא אין וואראש (בערך פערציג פופציג טויזנט אידן) די אנדערע אין "גענעראל גאווערמענט" זענען אלע געווען איינגעשפארט אין ארבעטס לאגערן נעבן די גרויסע דייטשע פאבריקן וואס האבן גע'ארבעט פארן דייטשען מיליטער געברויך, דאס איז געווען הימלער'ס א קאנצעסיע צו דער דייטשער ווערמאכט, וואס א טייל גענעראלן אירע האבן אין די זומער

האבן זיך אנגעהויבן צו דערנענטערן קיין פוילן, האבן די דייטשען טאקע אויך ליקווידירט טרעבלינקא, איר ארט האט פאר די געבליבענע אידן פון אונגארן, לאדזש, וכדומה פארנומען דער פארניכטונגס לאגער אין אוישוויץ.

דער סוף פון די טרעבלינקע תליינים

שווער צו זאגן אז די תליינים פון טרעבלינקא האבן אלע געהאט א פארדינטן סוף, א טויזענט מיתות וואלט דאך נישט געווען גענוג פאר אזעלכע מאסן רצחים, למעשה אבער איז דער רוב הויפט תליינים נישט געשטארבן מיט א נאטורליכען טויט, אט איז א קורצע רשימה:

דר. יאזעף בוהעלער, דער געהילף פון גאווערנער האנט פראנק (געהאנגען אין נירנבורג 1946) וועלכע האט פון זיין שרייב טיש אויס אין קראקא געהאלפן גלאבאצקין דיריגירן מיט די אידישע אויסזידלונגען, איז געהאנגען געווארן פון די פאליאקן אין 1948.

אריליא געלאבאצניק, פאליציי פירער פון לובלין, וועלכער איז געווען דער הויפט שעף פון טרעבלינקא, בעלזען און סאביבאר, איז נאך דער מלחמה געכאפט געווארן פון די ענגלנדער און אין א געפאנגענעם לאגער באגאנגען זעלבסטמארד.

הערמאן העפהלע, דער ארגאניזאטאר פון טרעבלינקא - וועלכע האט אויך אנגעפירט מיט די דעפארטאציעס פון ווארשע, איז באגאנגען זעלבסטמארד אין א תפיסה אין וויען. קריסטיאן ווירט, דער איניציאטאר פון

די פארגאזונען און אינספעקטאר פון טרעבלינקא, איז גע'הארגעט געווארן פון די פארטיזאנער אין מאי 1944. פראנס סטאנגעל, דער קאמענדאנט פון טרעבלינקא איז נאך דער מלחמה אנטלאפן קיין בראזיל, מען האט אים אנדעקט און צוריק געשיקט קיין דייטשלאנד, ווי ער איז פאר'משפט געווארן צו אייביגע תפיסה, א פאר

חדשים שפעטער האט ער גע'פייגערט אין תפיסה. כן יאבדו. א צאל אנדערע פירער פון טרעבלינקא'ס טויזנט'ס לאגער, זענען געכאפט און גע'משפט געווארן ערשט אזוי שפעט ווי 1964, פיר פון זיי זענען פאראורטיילט געווארן צו אייביגער תפיסה, ס'איז אבער א ספק אויב זיי זענען נאך היינט אין ארעסט.

הגה"ק בעל ייטב לב זי"ע:

"מי שיעשה ויפעול עשיית עירוב אני נותן לו את העולם הבא שלי"

שמעתי מפה קודש רבינו זי"ע (ה"ה הרה"ק רבי אברהם יהושע פריינד אבד"ק נאסויד זצוק"ל) שפעם אחת ביום שבת קודש פרצה שריפה בבית הרב החסיד המפורסם מוה"ר יוסף ליב כהנא ז"ל, ואכל כל מחמדיה ל"ע, ובשבת שלאחריו דרש כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבינו בעל ייטב לב זיעוכי"א האבדק"ק סיגוט יצ"ו, ונשא מדברותיו בקודש בבית הכנסת דשם, ובין הדברים הזכיר מאמר חכמינו ז"ל (מסכת שבת ק"ט:) אין הדליקה מצוי אלא במקום שיש חילול שבת וכו', ואמר ליהווי ידוע לכון שברור הדבר אצלי שרעה הרה"ח הנ"ל לא היה ח"ו חילול שבת קודש, והדליקה נפלה רק בעון של בני העיר שיש ביניהם חילול שבת קודש. היינו שיש שאינם נזהרים בהוצאה לרשות הרבים ר"ל, כי בימים ההם עדיין לא היה עירובי חצרות בעיר סיגוט יצ"ו. והמליץ הגה"ק ר' יונתן לר זי"ע. הפסוק (תהלים קמ"ז י"ד) "השם גבולך שלום" היינו אם יהיה

החסיד המפורסם מוה"ר יוסף לייב כהנא זצ"ל ואב"ד מליובאוויטש זצ"ל
 שלאחריו דרש כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבינו בעל ייטב לב זיעוכי"א
 האבדק"ק סיגוט יצ"ו, ונשא מדברותיו בקודש בבית הכנסת דשם, ובין הדברים
 הזכיר מאמר חכמינו ז"ל (מסכת שבת קי"ט): אין הדליקה מצויה אלא במקום שיש
 חילול שבת וכו', ואמר ליהונו ידוע לכוון שברור הדבר אצלי שהרה"ח הנ"ל
 לא היה ח"ו חילול שבת קודש, והדליקה נפלה רק בעון של בני העיר שיש
 ביניהם חילול שבת קודש. היינו שיש שאינם נוהרים בהוצאה לרשות הרבים ר"ל,
 כי בימים ההם עדיין לא היה עירובי חצרות בעיר סיגוט יצ"ו. והמליץ הגה"ק
 ב' ייטב לב זי"ע, הפסוק (תהלים קמ"ז י"ד) "השם גבולך שלום" היינו אם יהיה
 עירוב בעיר, אז יהיה עירנו בבחינת רשות היחיד שהוא כענין שלום, כגוף אחד.
 ומי שיעשה ויפעול עשיית עירוב לזה אני מבטיחו "חלב חטים
 ישביעך", כלומר שלא יחסר לו דבר מעולם, ואני נותן לו את העולם
 הבא שלי. (ורבינו זי"ע, שהי' אז עדיין אברך צעיר לימים, עמד אז אצל פתח
 בית הכנסת, ושמע מאחד שהי' מן המתנגדים עליו (מפני כבוד משפחתו לא
 אזכיר את שמו), איך שקרא ואמר "דער אלטער וויל.. ס'ועט קיין תיקון עירובין
 נישט זיין!). וזקנינו הנגיד הצדיק המפורסם בחסידותו ובפעולותיו הנשגבות מוה"ר
 משה ארי' פריינד זצ"ל, אבי רבינו (מנאסויד) זי"ע, עשה והשתדל והרבה פעלים
 לצורך הדבר, ולא עלתה בידו, שהמתנגדים לדבר עמדו בעוכריו ועכבו הדבר
 להכעיס. וסיפר רבינו זי"ע, שאחר פטירתו של הגה"ק בעל ייטב לב זי"ע, פעל
 אביו ה"ה זקנינו (מוה"ר משה ארי' פריינד) זצ"ל, ותיקן את העירוב, ואמר על זה
 הלא אמרו חז"ל (מסכת חולין ז:) גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם וכו', ועל
 כן בודאי הבטחתו זו של הייטב לב זי"ע נשארה לעולם.

נעתק מספר "גדולת יהושע" (אות לב)

אוסף שיחות קודש ומנהגים וסיפורים כו' מהגאון הקדוש רבן של ישראל מופת הדור
 כקש"ת מרן רבי אברהם יהושע פריינד זצוק"ל אבדק"ק נאסויד יצ"ו
 אשר רשם לעצמו לזכרון לדורות הרה"צ המפורסם מוה"ר משה אריה לעוו זצ"ל האדמו"ר מטעמעשוואר

סוף יאנואר איז אין גאנצען
 "גענעראל גאווערמענט" געבליבן בלויז
 איין קליינער געטא אין ווארשא (בערך
 פערציג פופציג טויזנט אידן) די אנדערע
 אין "גענעראל גאווערמענט" זענען אלע
 געווען איינגעשפארט אין ארבעטס
 לאגער'ן נעבן די גרויסע דייטשע
 פאבריקן וואס האבן גע'ארבעט פאר'ן
 דייטשען מיליטער געברויך, דאס איז
 געווען הימלערס א קאנצענטרע צו דער
 דייטשער ווערמאכט, וואס א טייל
 גענעראלן אירע האבן אין די זומער
 חדשים פון 1942 זיך באקלאגט, אז דאס
 דעפארטירן אלע אידן שטעלט אין
 געפאר די מלחמה אינדוסטריע.
 אין די ווינטער חדשים פון 1943 איז
 אויז ארום דער טרעלינקע טויט פאבריק
 נישט מער געלאפן אויף אלע אירע
 מאטארן, אינגאנצען "ארבעטס לאז" איז
 זי נישט געבליבן, ווייל היטלער ימ"ש
 האט נאך אלץ אין זיינע הענט געהאט
 אידן פון פארשידענע לענדער אין מערב,
 אבער אין זומער 1943 איז פארט פאר
 דעם "ריינהארד איינוואך" נישט מער פיל
 געבליבן, גלאבאצניק אליין האט דאס
 אויך איבערגעלאזט הימלער'ן, ווען
 הימלער האט באזוכט טרעבלינקא, די
 ארבעט פון די אידישע ארבעטס
 בריגאדעס אין טרעבלינקא איז איצט
 געשטאנען אין אויפגראבן די מאסן
 קברים און פארברענען די טויטע בכדי
 אפצואווישען די שפירן פון די הריגות.
 דאס האט אויך דערמעגליכט און
 דערמוטיקט דאס ביסעל געבליבענע
 אידישע שקלאפן טיין טרעבלינקא, זיך
 ארגיניזירן צו זייער אויפשטאנד, וואס
 זיי האבן שוין געפלאנט פאר א לאנגע
 צייט, נאכ'ן אויפשטאנד, ביי וועלכען
 סאך פון די טרעבלינקער איינריכטונגען
 זענען פארברענט געווארן, און די רושן